

Lees nu het nieuwe boek van David Icke

Kijk voor voor meer info op

obeliskboeken.nl

Jaco Elken
Spirituele & Intuïtieve Academie

Binnenkort starten er weer waardevolle opleidingen die je laten groeien

- Maandelijks Licht Cirkel Toldijk
- **3/9** 4 Daagse training Paramedisch & Psychosociaal Mediumschap
- **11/9** 3 Daagse training Spirituele & Intuïtieve Ontwikkeling
- **27/9** en **6/11** Korte beroepsopleiding Mediumschap en Trance Healing
- **1/10** Docenten Kidstraining Stralend Jezelf Zijn
- **15/10** Opleiding Luisterkind
- **21 & 22/10** 2 Daagse training Trancedent Mediumschap met de geopende pijnappelklier
- **17/12** 4 Daagse training Trance Mediumschap
- Rite of the Womb
- Medium Therapeutisch en Paramedische consulten
- Luisterkindafstemmingen

Voor uitgebreide informatie www.karlistafontijn.nl

Karlista Fontijn 06-3730 7452 of 0575-465 501

karlistafontijn@gmail.com

Le Petit Ermite

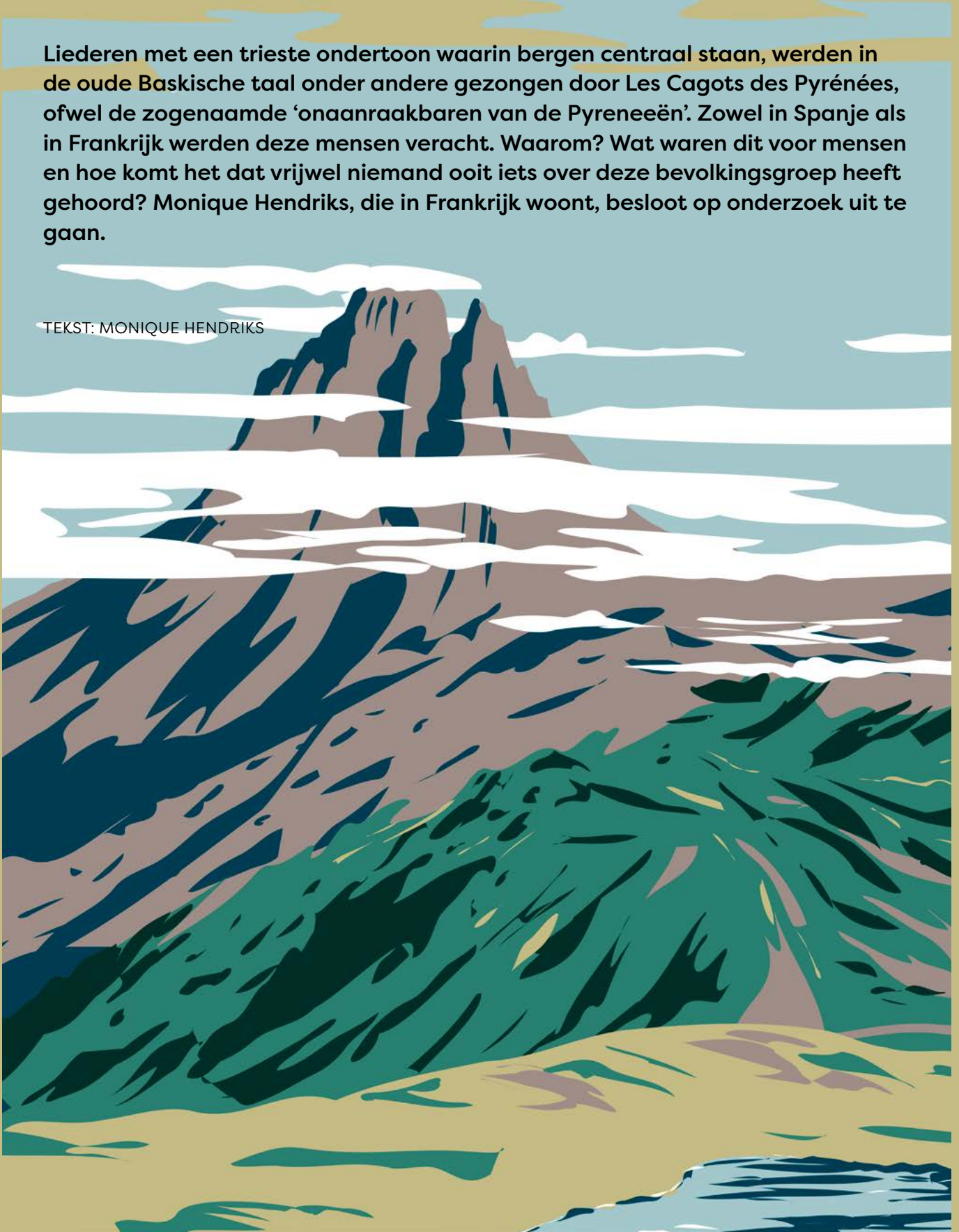
Vakantiehuisjes in de mystieke Pyreneeën!

www.lepetitermite.fr

Leven er aliens in de Pyreneeën?

Liederen met een trieste ondertoon waarin bergen centraal staan, werden in de oude Baskische taal onder andere gezongen door Les Cagots des Pyrénées, ofwel de zogenaamde 'onaanraakbaren van de Pyreneeën'. Zowel in Spanje als in Frankrijk werden deze mensen veracht. Waarom? Wat waren dit voor mensen en hoe komt het dat vrijwel niemand ooit iets over deze bevolkingsgroep heeft gehoord? Monique Hendriks, die in Frankrijk woont, besloot op onderzoek uit te gaan.

TEKST: MONIQUE HENDRIKS

.....

ELOAREN CANTUA

*leor celayac
bereal dira
menditan tayac
leusoac.*

*De droge vlakten
zijn van hen;
de hoge bergen,
de grotten (zijn van ons).*

Fragment uit 'Het Lied van Lelo',
dat aan de Cagots toegeschreven wordt.

...

Toen ik over de Cagots hoorde, wilde ik weten wie in hemelsnaam die zingende, mysterieuze mensen waarvan niemand iets moest hebben. Even had ik het idee dat ik op een folkloristisch vertelsel was gestuit, maar dat bleek niet het geval. De Cagots hebben écht bestaan en mijn ontdekkingen zijn verrassend...

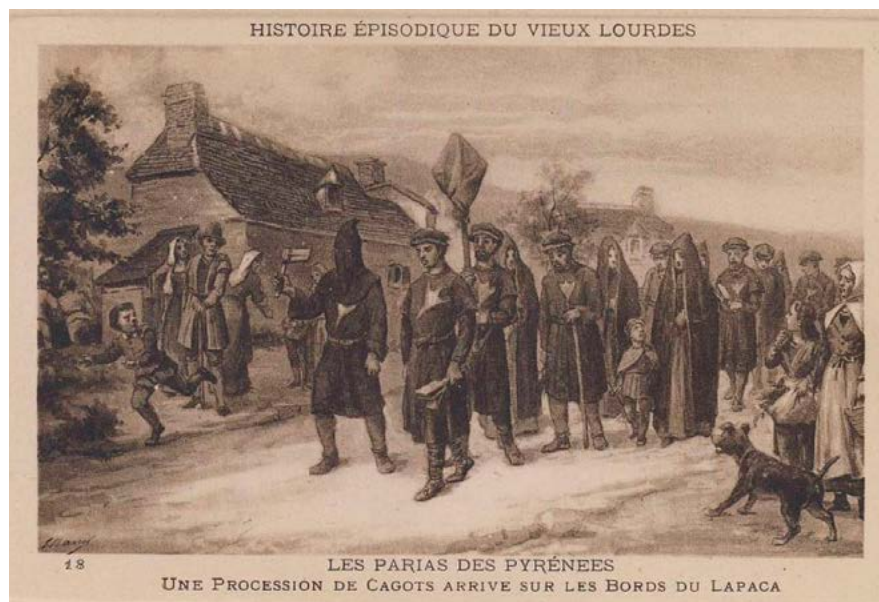
Mooie mensen zonder oorlellen

Als ik me een voorstelling maak van verschoppelingen, dan denk ik niet aan prachtige schoonheden. Merkwaardig was het daarom te lezen dat de Cagots bezongen werden als de knapsten van alle mannen, in een lied dat in 1783 is

opgetekend in het boek *Histoire des races maudites* van Francisque Xavier Michel. Ze vertegenwoordigden destijds een uiterlijk schoonheidsideaal met hun blonde haren, witte huid en blauwe ogen. Kurt Tucholsky stelde in *Ein Pyrenäenbuch* (1927) dat de Cagots bijna uitgestorven waren en dat wie ze wilde zien goed moest opletten. Ze zouden te herkennen zijn aan hun dwerggroei. Opvallend kleine, bijzonder mooie mensen dus, met lichte ogen en een bleke huid in de Franse en Spaanse Pyreneeën... Wat moeten we ons daarbij voorstellen? Wonende in dit berggebied, weet ik hoe afwijkend dit lichte uiterlijk ook indertijd moet zijn geweest. De Occitaniërs hebben donkere trekken, net zoals Spanjaarden en Portugezen. Mannen hebben hier veelal zwart of donkerbruin haar en zijn overwegend grof gebouwd. *Het Nieuwsblad van het Noorden* meldt overigens op 17-11-1919 dat juist de vrouwelijke Cagots wonderbaarlijk mooi waren en dat ze allemaal ronde oren hadden waarbij de lelletjes ontbraken.

Afstammelingen van een onbekende bloedlijn?

In verschillende teksten over de Cagots wordt verwezen naar het Bijbelse 2-Koningen 5, waarin gesproken wordt over een aangezicht, melaats en wit als de sneeuw. Hierdoor meenden sommige onderzoekers van eeuwen geleden dat de Cagots afstammelingen waren van Gehazi, de knecht van de Bijbelse profeet Elisa, die beschouwd werd als een leugenaar. Profeet Elisa had over hem de vloek der melaatsheid uitgesproken. Het parlement van het Spaanse Pamplona beschouwde het volk in 1514 als de broedsels van deze Gehazi. Diverse journalisten beweerden in kranten aan het eind van de negentiende eeuw dat Cagots ontsnapte katharen waren die middeleeuwse wreedheden overleefd hadden, naar de bergen waren gevlucht en daar in kleine leefgemeenschappen woonden op afgelegen plaatsen. Echter, omdat de Cagots qua uiterlijke kenmerken zo afweken van de bewoners van dit grensgebied tussen Frankrijk en Spanje, klinkt het niet echt

Processie van Cagots

Huisjes van Cagots

‘Leden de Cagots aan een verzwakte vorm van lepra? Waren het albino’s? Of betreft het een buitenaards ras?’

waarschijnlijk dat het katharen en hun afstammelingen betreft. In 1838 beschreef de *Utrechtsche Courant* dat het van origine Alanen waren, een in de vijfde eeuw tot Frankrijk doorgedrongen Iraanse, Arianische nomadenstam die zich later in de Pyreneeën settelde. De betreffende krant wist eveneens te melden dat er op dat moment in Frankrijk nog zo’n zesduizend Cagots woonden.

Paria’s van de Pyreneeën

Victor de Rochas leek een antwoord te brengen in zijn boek over de paria’s van Frankrijk en Spanje dat in 1876 verscheen. Hij noemt ze in één adem met zigeuners en beschouwde ze voornamelijk als nakomelingen van middeleeuwse lepralijders, *de leprozen*. Bekend is dat de Cagots zich in de vijftiende eeuw aan specifieke regels moesten houden. Ze mochten alleen maar werken en niet met anderen spelen,

Cagots

dansen of drinken. In de zestiende eeuw was het hen uitsluitend toegestaan een wapen te dragen als dit nodig was voor hun werkzaamheden en leefden ze nog steeds afgescheiden van de rest in afgelegen gebieden. Het werd ze verboden om op blote voeten te lopen, omdat men de overtuiging had dat ze de grond vervuilden en zo anderen konden besmetten. Begin 1700 veranderde wel hun positie, stegen ze in de hiërarchie en opende zich het tijdperk van gelijkheid een beetje, al werd het in die tijd

niet toegestaan dat een Cagot met een partner trouwde die niet tot de eigen kaste behoorde en moesten ze ook hun doden op een eigen begraafplaats begraven. In 1723 werd besloten dat ze geen Cagots meer mochten worden genoemd. De Franse Revolutie in 1789 bracht ze uiteindelijk *fraternité, égalité et liberté* (broederschap, gelijkheid en vrijheid). Dat was het moment waarop ‘dit ras’, want als zodanig worden ze vaak aangeduid, zich mocht gaan versmelten met anderen. Uit de tekst van De Rochas blijkt dus dat deze groepering mogelijk aan lepra leidde en dit tot uitdrukking kwam door uiterlijke kenmerken van een schoonheidsideaal. Onmogelijk is dat niet, maar het is natuurlijk wel vreemd dat er kleine, knappe lepralijders in de bergen woonden, waarvan niet duidelijk was waar ze exact vandaan kwamen en die na de Franse Revolutie ineens geen besmettingsgevaar meer zouden vormen voor omwonenden.

Een vervloekt ras

In een artikel over de melaatsheid in Frankrijk, gepubliceerd door *De Tijd* op 6 maart 1893, wordt gemeld dat de Cagots moesten fluiten als ze een dorp binnenkwamen, vergelijkbaar met de Lazarusklep die melaatsen ook op het huidige Nederlandse grondgebied moesten gebruiken om hun komst aan te kondigen. Een zogeheten

‘Het werd ze verboden om op blote voeten te lopen, omdat men de overtuiging had dat ze de grond vervuilden’

Wijwaterbekken voor Cagots

‘Wanneer een Cagot zijn vinger in de algemene wijwaterbak stak, moest hij een hand afstaan’

clapspaen, waarvan later het woord klikspaan is afgeleid. Sommige kerken in Zuid-Frankrijk bezitten nog een aparte toegangsdeur die de Cagots gebruikten, omdat ze alleen maar bij elkaar in een eigen gedeelte mochten zitten. Wanneer een Cagot zijn vinger in de algemene wijwaterbak stak, moest hij een hand afstaan. De afgehakte hand werd dan op de kerkdeur vastgespijkerd. Elizabeth Gaskell, die realistische verhalen schreef die onder andere in de magazines van Charles Dickens verschenen, publiceerde in 1855 het artikel *An Accursed Race*. Ze doet daarin een boekje open over de Cagots, die honderden jaren in afzondering leefden en waarvan alle onderscheidende sporen over hun verleden verloren bleken. In haar betoog vertelt ze dat de Cagots niet voor zonsopgang binnen de straten of poorten van dorpen mochten komen en er evenmin iets eetbaars mochten kopen. Kinderen naaiden schapenstaarten aan de jurken van de Cagots, puur om ze te pesten. Ze moesten een voet van een eend of gans over hun linkerhand hangen. Later werd dit veranderd in een gele badge in de vorm van een eenden- of ganzenvoet. Droeg een Cagot zijn teken niet, dan moest hij betalen, verloor hij zijn kleding en moest hij naakt huiswaarts keren.

Eigen ingang kerk

Gotische honden? Slakken?

Dr. H.M. Fay bracht in 1910 het boek *Histoire de la lèpre en France* op de markt, een verzameling historische documenten over de leprozen en de Cagots van het Zuidwesten. Fay veronderstelde dat deze ‘witte melaatsen’ aan het besmettelijke lepra leden, vol zweren zaten, uit hun mond stonken en soms geen oren hadden. Als dat écht zo was, zegt dat natuurlijk iets over de reden waarom deze groep verstoten werd. De vraag rijst echter of deze aan de voet van de hoge Pyreneeën wonende Cagots daadwerkelijk aan een ziekte leden. Waren het niet simpelweg afstammelingen van oude volkeren? Overgebleven leden van een onbekende stam die erin geslaagd was om in de bergen te overleven? In dat geval kunnen hier in de valleien gevonden prehistorische botresten wellicht toebehoord hebben aan hun voorvaders. Waren het Galliërs? Kelten? Fay beschrijft dat de Cagots afstammelingen kunnen zijn geweest van de Visigoten, Germanen die ten tijde van het Romeinse rijk als een zelfstandig volk werden beschouwd. De Cagots zouden dan achtergeblevenen kunnen zijn na een Duitse invasie van Arianische christenen, de *Goten*. Het zou een verklaring kunnen zijn voor hun benaming. Cagot kan van origine “*Cas goth*” zijn geweest, afgeleid van *Canes Gothi* (Gotische hond). Persoonlijk vind ik het een logischere redenatie dat hun naam is afgeleid van het Franse woord *escargot*, dat slak betekent. Ik moest daar ook telkens aan denken bij het woord Cagot. Vastin Lespy schijft in 1892 in *Dictions et proverbes du Béarn* ook over de Cagots en benoemt daarin hun opgekrulde nagels die deden denken aan een slakkenhuis.

Akoestisch gekreun tussen de bomen

In het *Beknopt Kunstwoordenboek* van de gebroeders Calisch, dat dateert van 1882, worden de Cagots getypeerd als ‘*Menschen die op een zeer laag standpunt staan van ontwikkeling naar lichaam en ziel; domme aanklevers van godsdienstige beuzelarijen.*’ Hieruit blijkt dat niet alleen hun uiterlijk, maar ook hun geloof afwijkend was. Werden deze ‘heidenen’ daarom beticht van tovenarij? Omwonenden hoorden vaak akoestisch gekreun tussen de bomen in de nabijheid van locaties waar de Cagots leefden, beschrijft Gaskell. Men dacht dat ze hekserij bezigden en ook daarom door iedereen werden uitgekotst. In Nederlandse bronnen worden ze zelfs beschreven als geheimzinnige, middeleeuwse aardmannetjes. Dit gezegd hebbend, is met name dat laatstgenoemde best vreemd, omdat het overwegend echte ambachtsmensen blijken te zijn geweest die tradities van hun voorouders in stand hielden.

Mummificatie door magnetisme

Het *Bataviaans Nieuwsblad* spreekt op 20 december 1888 over merktekens op de grenzen van de Pyreneeën die de Cagots niet mochten overschrijden. Ze werden volledig afgezonderd. En dan was er ook nog Ambroise Paré (1510-1590) die ze had onderzocht. Paré was van oorsprong kapper en later meester in de chirurgie, hetgeen in zijn tijd geen ongebruikelijke overstap was omdat barbieren goed

Lepralijder kondigt zijn komst aan

het scheermes wisten te hanteren. In relatie tot onderzoeken met betrekking tot de Cagots, wordt Paré in diverse bronnen aangehaald. Hij zou tijdens het bestuderen van deze wat afwijkende mensvorm ontdekt hebben dat zij mumificatie door magnetisme beoefenden. Hun enorm hoge lichaamstemperatuur bleek in een oogwenk een op hun hand gelegde verse appel te kunnen laten verschrompelen, alsof zo'n vrucht minstens acht dagen in de zon had gelegen!

Een ganzenvoet

Henri d'Agrain publiceerde in 1930 *Argelès et ses vallées* en licht in zijn boek toe dat men waarschijnlijk besloot de Cagots een ganzenvoet te laten dragen, omdat het een symbool is dat verwijst naar een vijgenblad. Zo'n blad wordt in Frankrijk een ganzenvoet genoemd vanwege de vorm. Bovendien geniet de vijg in de Bijbel bekendheid als vervloekte boomsoort. Een bijkomstigheid is dat het sap van een vijgenblad een geneeskrachtige uitwerking heeft op lepra.

Wat ik nog niet eerder heb aangestipt, is dat de Cagots in Frankrijk ook wel eens de *entités palmées* genoemd werden: *entiteiten met zwemvliezen*. Dit verwijst naar de vliezen die Cagots tussen hun vingers en tenen hadden. Uiteraard wilde men middels dit merkteken er zeker van zijn dat iedereen een Cagot als zodanig zou herkennen. In *The Philosophy of Natural Magic* van Henry Cornelius Agrippa uit 1913 wordt de maan gekoppeld aan de ganzenvoet, een teken dat mogelijk ook iets zegt over de herkomst van de Cagots en over hun afwijkende religie.

Een ufo boven Lyon

Is hun achtergrond te relateren aan één van de vele linken die journalisten en onderzoekers opperden? Leden de Cagots aan een verzwakte vorm van lepra? Waren het albinos? Of waren het buitenaardsen, waarvan men angstvallig hoopte dat ze zich niet met aardbewoners zouden kruisen? Er wordt vaak gezegd dat dit volk zomaar uit de

© Monique Hendriks woont in de Franse Pyreneeën, waar zij samen met haar man een kleinschalige vakantieaccommodatie runt. Kijk voor meer informatie op WWW.LEPETITERMITE.FR.

lucht is komen vallen. Franse ufo-onderzoekers leggen de link met een in de Franse *Bibliothèque Nationale* gevonden manuscript waarin Aartsbisschop Agobard (779-840) beschrijft hoe in het jaar 800 de stad Lyon werd aangevallen door wezens in vreemde, zwevende schepen die buitengewone trillingen veroorzaakten. In 842 zouden deze wezens zijn teruggekomen. Op diverse Franse ufo-fora wordt er druk gespeculeerd dat dit de Cagots kunnen zijn geweest. Dat het hier een humanoïde-achtig buitenaards ras betreft, is geen gekke gedachtegang. Sterrengoden werden in China en Japan beschreven als wezens met een bleke, witte huid, veel oude Hindoegoden worden melkwit afgebeeld en over de aanwezigheid van aliens in de grotten van de Pyreneeën wordt al een eeuwigheid gespeculeerd. Dat zouden dan buitenaardsen zijn die vanwege hun huid niet goed tegen zonlicht kunnen en daarom hun heil zoeken op dit soort donkere koele plekken, zodat ze minder last hebben van de temperatuurwisselingen op aarde. Als we hier te maken hebben met een buitenaards ras, dan is het zelfs mogelijk dat er mensen in het berggebied van Frankrijk en Spanje leven die nazaten of kruisingen kunnen zijn van deze aliens.

Lepralijders worden gezegend

De echo van het lied van Lelo

Is dit relaas een voorbeeld van hoe wij mensen omgaan met een buitenaardse stam? Of is het een geschiedenis van een volk dat als zondebok diende, slachtoffer werd van jaloezie of door een afwijkend uiterlijk velen angst inboezemde? Over het verleden van de Cagots is opvallend weinig informatie te vinden, maar toch klinkt de nagalm van het lied van Lelo nog als een echo over de toppen van de Pyreneeën. Wellicht worden de Cagots over honderden jaren beschouwd als niets meer dan een vaag, legendarisch volk, maar voorlopig blijft het een vreemd stukje historie, dat mysterieus, maar wáár is. •